

การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

FINANCIAL PLANNING MANAGEMENT FOR WORKING

PEOPLE GROUP IN BANGKOK

จิตติมา แจ่มอุบล

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Jittima Janubon

E-mail: J.Jittima77@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking,

Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยแต่ละบุคคลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการทำการทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยใช้สถิติแบบทดสอบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านระดับการศึกษา และ ด้านรายได้ต่อเดือน ในการทำงานต่างกัน ทำให้การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน

คำสำคัญ : การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

This objectives of this study were 1) To study FINANCIAL PLANNING MANAGEMENT FO WORKING PEOPLE GROUP IN BANGKOK 2) To FINANCIAL PLANNING MANAGEMENT FO WORKING PEOPLE GROUP IN BANGKOK classified by personal factors

The sample group used in WORKING PEOPLE GROUP IN BANGKOK, totaling 400 people using questionnaires as a tool to collect statistical data used in the analysis, including Percentage, frequency, mean and standard deviation in the hypothesis testing. The researcher used t-test statistical analysis of one-way ANOVA If the difference is found the comparison test will be performed by pair using LSD method

The hypothesis testing found that WORKING PEOPLE GROUP IN BANGKOK had personal factors in terms of sex, age, status, education level, income and different Making different tasks Resulting in FINANCIAL PLANNING MANAGEMENT FO WORKING PEOPLE GROUP IN BANGKOK

บทนำ

ภาวะความผันผวนของเศรษฐกิจดังกล่าวนี้ ทำให้ไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจึงต้องมีการจัดการการวางแผนทางการเงิน การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงินซึ่งควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินอย่างสมเหตุสมผล ตั้งแต่วัยเด็กเพื่อบ่มเพาะวินัยทางการเงินไว้ก่อนเมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จำเป็นต้องรู้วิธีการวางแผนการจ้ดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมายและรายจ่ายต่างๆอย่างเหมาะสม เมื่อมีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งตนเองและคนในครอบครัวทำให้ความรับผิดชอบและภาระทางการเงินยิ่งเพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากขึ้นแม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุ ก็ยังต้องวางแผนทางการเงิน เพราะเป็นวัยที่มีรายได้ลดลง แต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงอยู่หรืออาจสูงขึ้นในบางหมวด เช่น การรักษาพยาบาลซึ่งหากไม่มีการวางแผนที่ดีก็อาจเกิดปัญหาได้ ดังนั้นควรมีการตั้งเป้าหมายและกำหนดเวลาที่จะพิชิตเป้าหมายให้ชัดเจนรวมถึงมีการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมายให้สอดคล้องกับความสามารถทางการเงินในช่วงเวลานั้น ๆ เช่นหากในขณะนี้เรามีรายได้น้อยหรือภาระทางการเงินมากก็อาจเลื่อนเป้าหมายที่ไม่สำคัญออกไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่สำคัญหรือเร่งด่วนก่อน ควรนำ “สิ่งที่จำเป็นต้องมี” มากำหนดเป็นเป้าหมายก่อน “สิ่งที่อยากได้” สำหรับบุคคลที่เพิ่งเริ่มทำงานยังมีความจำเป็นกับการวางแผนทางการเงินให้พอกับตัวเองหรือการเก็บออมไว้ใช้หลายคนพอได้เงินเดือนก้อนใหญ่มาก็ใช้ไปโดยไม่แบ่งออกเป็นก้อนทำให้เงินถูกใช้หมดไปอย่างรวดเร็วและกว่าจะรู้ตัวอีกทีก็หมดก่อนสิ้นเดือนเสียแล้วอย่าให้เหตุการณ์แบบนั้นเกิดขึ้นแล้วผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับเป้าหมายของการวางแผนทางการเงินว่าแต่ละ บุคคล มีการนำเงินออมที่มีอยู่ไปเก็บออมในลักษณะใดโดยจะศึกษาด้านของ รายได้ การใช้จ่าย การออม การลงทุนรวมถึงการเงินในช่วงการเกษียณอายุ ของบุคคลวัยทำงานเหล่านั้น

ขอบเขตของงานวิจัย

การทำวิจัยในครั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษา การจัดการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานครฯ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่ทำวิจัย คือ บุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม มีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ไม่อาศัยความน่าจะเป็น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อประโยชน์ต่อสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชน ในการที่นำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวในการปรับปรุงพัฒนาและสามารถออกผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด ทฤษฎี การวางแผนทางการเงิน การวางแผนทางการเงิน คือ การกำหนดเป้าหมายของแต่ละคน ซึ่งแตกต่างกันหรือความต้องการของแต่ละบุคคล สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท 1)การวางแผนแบบระยะสั้น คือการวางแผนแบบสั้นไม่เกิน 1 ปี 2)การวางแผนแบบระยะยาว คือการวางแผนการที่ต้องใช้เงินในอนาคต ระยะเวลายาวนาน ประมาณ 10 – 20 ปี หรือมากกว่านั้น การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน การใช้เงินอย่างสมเหตุสมผลการจัดสรรรายได้และรายจ่ายต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การวางแผนเก็บออมเงินของบุคคลทุกคนทุกวัยทุกเพศไม่ว่าจะวางแผนแบบระยะสั้น ระยะยาว หรือเป็นการวางแผนใช้เงินที่ได้มา เพื่อความมั่นคงในอนาคตหรือช่วงเวลาวัยเกษียณ การวางแผนทางการเงินนั้นมีประโยชน์กับทุกบุคคลทุกเพศทุกวัย ยังมีอายุมากขึ้นการใช้เงินยิ่งเพิ่มมากขึ้น เพราะในอนาคตข้างหน้าอาจเกิดเหตุการณ์ที่จำเป็นต้องใช้เงินเยอะ จึงต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงิน

แนวคิด ทฤษฎี ด้านรายได้ รายได้ คือ ผลตอบแทนที่กิจการได้รับจากการขายสินค้า หรือ บริการ รายได้ของคนเราในรูปแบบต่าง ๆ พบว่ารายได้มี 2 แบบ คือ รายได้ที่มาจากการทำงาน และรายได้จากทรัพย์สิน 1) รายได้จากการทำงาน คือ รายได้ที่ต้องทำงานจึงจะได้มา 2) รายได้จากทรัพย์สิน คือ รายได้ที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานโดยตรง ดังนั้นรายได้คืออาชีพที่มีความสุจริต ซื่อตรง ไม่ทำให้อื่นเดือดร้อน หรือ รายได้คือผลที่ได้ผลตอบแทนด้วยเงิน

แนวคิด ทฤษฎี การใช้จ่าย การใช้จ่าย คือ การเตรียมตัวล่วงหน้า สำหรับการใช้จ่ายเงิน ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นให้พอดีกันหรือให้น้อยกว่ารายได้ การใช้จ่ายมีความจำเป็นต่อการครองชีพที่ครัวเรือนจะต้องซื้อหรือจ่ายด้วยเงินสด หรือการได้มาโดยที่ไม่ได้ซื้อ หรือจ่าย ค่าใช้จ่ายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ค่าใช้จ่าย

เพื่อการอุปโภคบริโภค และค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค การใช้จ่ายเงินมีความแตกต่างกันออกไปตามแต่บุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ค่าใช้จ่ายที่บุคคลนั้นใช้จ่ายใช้สอยบ่อยครั้งที่สุดคือ อาหาร การท่องเที่ยว เสื้อผ้า การเก็บออม หรือการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

แนวคิด ทฤษฎี การออม การออม คือ การแบ่งเงินส่วนหนึ่งเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น ใช้ในยามฉุกเฉิน หรือการท่องเที่ยว ควรเริ่มต้นแบบมีวินัยในการออมคือการออมอย่างสม่ำเสมอ และควรสะสมเงินทีละน้อย เพิ่มจำนวนขึ้นจนกลายเป็นเงินที่มีปริมาณมากขึ้น การออมเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดเพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย ถ้ามีเงินออมก็จะสามารถนำไปต่อยอดด้านการลงทุนได้ เพื่อต่อยอดให้เราบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้รวดเร็วยิ่งขึ้น หรือเอาไว้อใช้ในยามเกษียณ ซึ่งเป้าหมายทั้งหมดล้วนเริ่มต้นจากการออม การออมจึงมีความจำเป็นมาก เพื่อที่จะได้มีระเบียบในการใช้จ่ายเงิน หรือ เพื่อเป็นการเก็บออมเงินไว้ใช้จ่ายในอนาคต

แนวคิด ทฤษฎี การลงทุน การลงทุน คือ การใช้จ่ายเงินในรูปแบบหนึ่ง เพื่อมุ่งหวังที่จะได้รับผลตอบแทนจากการใช้นั้นในอนาคตเงินสดหรือผลตอบแทนส่วนเพิ่ม สามารถชดเชยระยะเวลา อัตราเงินเฟ้อ และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น เราจะต้องยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน การลงทุนก็เหมือนการออม แต่การลงทุนนั้นมีความเสี่ยงมากกว่า การลงทุนนั้นอัตราดอกเบี้ยจะเพิ่มขึ้นลดลง ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจทั้งในประเทศแล้วก็ต่างประเทศ จึงทำให้เกิดความเสี่ยงสูง การลงทุนจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาข้อมูลในการลงทุนนั้น ๆ ให้ดี ถ้าศึกษาไม่ดีอาจเกิดผลขาดทุน หรือหนักสุดถึงขั้นหมดตัวได้

แนวคิด ทฤษฎี การเกษียณอายุ การเกษียณอายุ คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพในการประกอบอาชีพ การเกษียณเป็นวิกฤตการณ์อย่างหนึ่งของชีวิต เป็นสิ่งที่ทุกคนไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นการวางแผนชีวิตในวัยหลังเกษียณจึงมีความสำคัญและจำเป็นพอๆ กับการวางแผนการศึกษาในวัยเด็ก และวางแผนการทำงานในวัยผู้ใหญ่ การเกษียณอายุควรจะมีการวางแผนล่วงหน้าไว้หลายๆ ปี ควรมีการจัดสรรสัดส่วนเงินลงทุนสำหรับเงินออมเพื่อการเกษียณอายุให้เหมาะสมด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัด การการเงินส่วนบุคคล:กรณีศึกษา เฉพาะกลุ่มวัยทำงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายของบุคคลวัยทำงาน เพื่อวัด ความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อการงานแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อศึกษาวินัยด้านการเงินของบุคคล กลุ่มเป้าหมาย และเพื่อเสนอแนะวิธีการจัดการการเงินของกลุ่มวัยทำงานที่มีประสิทธิภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่า ร้อยละ 75 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 9,000-15,000 บาท กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61 มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่ ส่วนใหญ่จัดเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.8 มีความรู้และเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงิน ส่วนใหญ่มีการจัดหางบประมาณรายรับ-รายจ่าย แต่ละเดือนเป็นเวลา1-2ปี เมื่อเปรียบเทียบพบว่างบประมาณของค่าใช้จ่ายที่ตั้ง ไว้เท่ากับค่าใช้จ่าย จริงเป็นส่วนใหญ่ ในกรณีมีเงินไม่พอใช้จ่ายก็มักจะเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เวลาที่ใช้ในการสร้าง ฐานะทางการเงินส่วนใหญ่ไม่เกิน 5 ปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.5 มีวินัยด้านการเงินโดยเมื่อ เปรียบเทียบรายได้และรายจ่ายพบว่า มีรายได้กับรายจ่ายในระดับพอ ๆ กัน กรณีเมื่อทราบว่าเงินสด จะขาดมือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงซึ่งสอดคล้องกันในทุกระดับ

รายได้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าวิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้ จ่ายเท่าที่จำเป็นรองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือนและมีวินัยในการออม

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ พนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการ วางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมือง เชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนในด้านของหนี้สินมากที่สุด รองลงมาได้แก่การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนทางภาษี การวางแผนการออมและการลงทุน ไม่มีการวางแผนใด ๆ การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน ตามลำดับรูปแบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในแต่ละรูปแบบการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ ส่วนใหญ่จะวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ด้านสินทรัพย์สภาพคล่อง (เงินสด เงินฝาก เงินลงทุนในตลาด) การวางแผนในด้านของหนี้สิน ส่วนใหญ่มีหนี้ที่เกิดจากสินเชื่อ อเนกประสงค์ การวางแผนการออมและการลงทุน ส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมหรือการลงทุนคือ เงินฝากออมทรัพย์ การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการจากธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน)คือเงินโบนัสการวางแผนทางภาษีส่วนใหญ่มีรายการที่ใช้เพื่อลดหย่อน ภาษีจากการประกันชีวิต การวางแผนการเกษียณ ส่วนใหญ่จะนำเงินออมที่ได้มาจากกองทุน สํารองเลี้ยงชีพมาใช้หลังการเกษียณ และเหตุผลที่ไม่มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเนื่องจากไม่มี เวลาในการวางแผน

สุพรรณ รัตนานนท์ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของ ข้าราชการบำนาญ กรณีศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย การออมภาระหนี้สิน และการวางแผนทางการเงิน ของข้าราชการบำนาญในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาทางด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อ เดือนจากเงินบำนาญเป็นจำนวน 15,001-20,000 บาทและมีรายได้อื่น ๆ เฉลี่ยต่อเดือนเป็นจำนวนไม่ เกิน5,000บาททางด้านการออมและภาระหนี้สินพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สินมีเป้าหมายใน การออมเงินและมีการออมเงินสำหรับตนเอง โดยเก็บไว้เป็นเงินสดฝากธนาคารโดยการฝากออม ทรัพย์(ฝากเพื่อถอน) ทางด้านการวางแผนทางการเงินพบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้ จ่ายเงินประจำเดือน โดยได้รับประโยชน์จากการวางแผนการใช้จ่ายคือ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการส่วนกลุ่มที่ไม่มีการจัดทำงบประมาณการ จ่ายเงิน เพราะไม่สามารถประมาณการจ่ายเงินในอนาคตได้

คันสนีย์ จันตะมงคล(2554)ได้ทำการศึกษาเรื่องกระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของ มัคคุเทศก์ที่ประกอบอาชีพ ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี หนี้สินมีวิธีการกู้ยืม โดยมีหลักทรัพย์มาค้ำประกันหนี้สินส่วนใหญ่เกิดจากค่าผ่อนชำระที่อยู่อาศัยต้องชำระหนี้สินให้กับสถาบันการเงิน/ธนาคาร ส่วนในเรื่องของการออม จะมีเป้าหมายในการออม เงินสำหรับตนเองเพื่อต้องการเก็บเงินไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและแก่ชราซึ่งจะเก็บไว้เป็นเงินสดฝาก ธนาคารโดยการฝากออมทรัพย์(ฝากเพื่อเรียก)นำไปลงทุนในธุรกิจการค้า ซื้อยานพาหนะ(รถยนต์ รถจักรยานยนต์) และมีวิธีการออมเงินแบบรายเดือน ทุก ๆ เดือนกับธนาคารกรุงเทพ บริษัท ประกัน ชีวิต เอไอเอ นอกจากนี้แล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินประจำเดือน โดยได้รับประโยชน์จากการวางแผนการใช้จ่ายคือ มีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนอย่างสม่ำเสมอ กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผน

จิรดา ภูมิภูถาวร (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการวางแผนการออมส่วนบุคคลของ แพทย์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาการวางแผนการออม

ของแพทย์ โรงพยาบาลมหาสารคามนครเชียงใหม่ ศึกษาแบบการออมของแพทย์ โรงพยาบาลมหาสารคาม นครเชียงใหม่และศึกษาความสัมพันธ์ของรายได้และเงินออมของแพทย์ออม ระยะสั้นคือการมีเงินใช้อย่างเพียงพอในชีวิตประจำวัน มีเป้าหมายระยะยาวคือต้องการสร้างอนาคต ที่มั่นคงทางด้านการเงินให้แก่ชีวิต ทรัพย์สินและครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออมเงินรูปของ เงินฝากกบ ธนาคารพาณิชย์การซื้อกรรมสิทธิ์ ประกันชีวิตการออมเงินในกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการการเป็นสมาชิกกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ข้าราชการการเปิดคลินิกส่วนตัวการประกอบ ธุรกิจประเภทอื่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์การถือครองใน ระยะยาว การซื้อพันธบัตรรัฐบาล การลงทุนในกองทุนรวมและการซื้อสลากออมสินหรือการซื้อสลากของ ธ. เกษตรและสหกรณ์ระดับเท่ากัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional Study) คือเป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ซึ่งการวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non – Experimental design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใดๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) คือการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1.1) ใช้ค่าร้อยละและความถี่ในการอธิบายตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ต่อเดือน การศึกษา และสถานภาพ

1.2) ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายการวางแผนทางการเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

2) สถิติอนุมานหรือสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics) สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

2.1) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีด้านเพศ

ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t – test

2.2) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีด้านอายุ อาชีพ รายได้ ต่อเดือน การศึกษา และสถานภาพ ต่างกัน ทำให้การจัดการการวางแผนทางการเงินต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ One way ANOVA หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัยเรื่อง การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นมาก โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ 1) ด้านการออม 2) ด้านการเกษียณอายุ 3) ด้านการใช้จ่าย 4) ด้านรายได้ 5) ด้านการลงทุน

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน รายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน

2.2) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพการศึกษา และสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัย การจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครสามารถสรุปตาม วัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวม มีระดับความคิดเห็นมาก

1.1) ด้านรายได้ ของผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็น มาก โดยผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีรายได้หลักส่วนใหญ่มา จากเงินเดือนหรือค่าจ้าง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์,ธานี คงเพชร และ พรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) ที่ว่า รายได้หลักเป็น รายได้ที่ได้มาจากเงินเดือนประจำ ค่าตำแหน่ง เงิน ช่วยเหลือสวัสดิการต่างๆ รายได้พิเศษ หรือรายได้ที่ได้มาจากอาชีพเสริม นอกจากนี้แล้ว รายได้ยังหมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคลควรได้รับจากการประกอบอาชีพ โดยอาจจะอยู่ในรูปที่เป็นตัวเงิน หรือในรูปสินทรัพย์ อื่นๆและสอดคล้องกับแนวคิดของ พัฒนี ทองทึง (2556) ที่ว่า รายได้หมายถึง เงินที่ได้รับมาเป็นเงินสด เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง เงินโบนัส เงินประจำตำแหน่ง ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ยเงินรับ เงินค่า สวัสดิการ เงินช่วยเหลือ ค่ากรรมธรรม์ประกันชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงิน ประกันสังคม และรายได้อื่นๆ

1.2) ด้านการใช้จ่าย ของผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความ คิดเห็นมาก โดยผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะมีการวางแผนการใช้จ่ายที่ดีเพื่อให้มีเงินเพียงพอในการใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรเพ็ญ บุญฉาย

(2553) ที่ว่า บุคคลแต่ละคนจะตัดสินใจใช้จ่ายเงิน โดยเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดความคุ้มค่า และสามารถประเมินความต้องการหรือความจำเป็นก่อนที่จะใช้เงินเป็นเงินที่ไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ในการดำรงชีวิต โดยมีความคิดเห็นว่าการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นรองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือนและมีวินัย สอดคล้องกับแนวคิดของ พิมพีใจ สุขสวัสดิ์ (2558) ที่ว่าการใช้จ่ายจะเกี่ยวข้องกับ “สิ่งของหรือการบริการในด้านต่างๆ” ที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพที่ครัวเรือนจะต้องซื้อหรือจ่ายด้วยเงินสด หรือการได้มาโดยที่ไม่ได้ซื้อหรือจ่าย

1.3) ด้านการออม ของผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นมาก โดยผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จะมีการออมเงินเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ว่า บุคคลควรจะมีเงินเก็บไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเก็บไว้เพื่อใช้ใน อนาคต เพื่อให้สามารถได้ในสิ่งที่ต้องการ หรือสามารถทำในสิ่งที่ต้องการได้ การออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบที่มีโอกาสสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับอัตราผลตอบแทนที่ไม่สูงนัก และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุดารัตน์ พิมรัตน์กานต์ , 2555 , หน้า 42ที่ว่า การออม คือ การแบ่งเงินส่วนหนึ่งเก็บไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในยามฉุกเฉิน หรือเก็บไว้เพื่อการท่องเที่ยว และการออมที่ดีนั้นควรจะเริ่มต้นจากการมีวินัยในการออมอย่างสม่ำเสมอ และควรสะสมเงินทีละน้อย แล้วค่อยๆ เพิ่มจำนวนขึ้นจนกลายเป็นเงินที่มีปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ

1.4) ด้านการลงทุน ของผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นมาก โดยผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะมีการแบ่งรายได้หรือเงินออมส่วนหนึ่งเพื่อนำไปลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุขใจ น้ำผุด, อนุชานาญ เจริญจิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์ (2557) ที่ว่า การลงทุน เป็นการนำเงินออมที่ได้เก็บสะสมไว้ไปลงทุน เป็นการสร้างรายได้ให้เกิดผลตอบแทน ตามระดับความเสี่ยง ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับก็จะต่ำตามไปด้วย แต่หากผู้ลงทุนสามารถยอมรับความเสี่ยงที่จะขาดทุนและสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริสุข อินละคร, 2559, หน้า 141 – 143 ที่ว่า การลงทุน คือ การที่ผู้ลงทุนนำเงินที่มีระดับความเสี่ยงที่ผู้ลงทุน สามารถยอมรับได้ผู้ที่สามารถยอมรับความเสี่ยงในการลงทุนได้สูงจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง

1.5) ด้านการเกษียณอายุ ของผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นมาก โดยผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะมีการจัดการการวางแผนทางการเงินที่ดีเพื่อให้มีชีวิตหลังเกษียณอายุ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉัตรจงกล ตูลยนิชกะ, 2552 หน้า 22ที่ว่า การเกษียณอายุถือถือเป็นการเปลี่ยนแปลงสถานภาพในการประกอบอาชีพ เป็นการกำหนดให้บุคคลที่ได้รับการจ้างงานต้องออกจากงานที่ทำเมื่อถึงช่วงอายุ โดยการเตรียมตัวก่อนวัยเกษียณอายุนั้น แอชเลย์ (Atchley,1994) ว่า การเกษียณอายุถือเป็นวงจรชีวิตในการประกอบอาชีพที่อยู่ในช่วงต่ำ สุดของการจ้างงาน ความรับผิดชอบต่องาน และโอกาสในการทำงานต่างๆ จะลดต่ำลงที่สุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ เอกจิตรา คำมีศรีสุข (2558, น. 2-5) ที่ว่า การเกษียณอายุ ถือเป็นการยุติจากงานประจำตามเงื่อนไข กฎระเบียบที่กำหนด ตามภาวะสุขภาพของบุคคล หรือตามความพึงพอใจที่จะยุติการปฏิบัติงานของ บุคคลนั้น ๆ หรือการเกษียณอายุเป็นภาวะที่บุคคลต้องยุติจากการประกอบอาชีพตามเงื่อนไขที่ กำหนด ซึ่งอาจเกิดจากระยะวัย ข้อปฏิบัติ ภาวะทางสุขภาพ

2. ผลการศึกษาการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และสถานภาพ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

2.1) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง เพศชายและเพศหญิง ต่างมีความต้องการที่จะมีการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวรัตน์ และดวงใจ เขมวรัตน์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนทยา เขมวรัตน์, ดวงใจ เขมวรัตน์, ธาณี คงเพชร และพรประภา แสงสินเจริญ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้และทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และทักษะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.2) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน ทำให้การจัดการการวางแผนทางการเงิน โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครทุกช่วงอายุ จะมีการวางแผนทางการเงินไม่เหมือนกัน ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ความเชื่อ ทศนคติ และพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มที่มีระดับอายุมากกว่า มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานแต่ละด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านทรัพย์สินเงินทอง มากกว่ากลุ่มที่มีระดับอายุน้อยกว่าโดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอายุ 50 ปี ขึ้นไป กับกลุ่มที่มีระดับอายุ 40 ปีลงมา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา วัลยานนท์ และศนินันท์ สุวรรณหงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยการเตรียมตัวด้านทรัพย์สินก่อนการเกษียณอายุและปัจจัยการเตรียมตัวด้านการออมและการลงทุนด้านผลตอบแทน สัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้ มีความสัมพันธ์กับอายุ

2.3) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้การจัดการการวางแผนทางการเงิน โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครทุกอาชีพ จะมีการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิจิตรา ก้องกิตติงาม, 2558, หน้า 25 ได้ศึกษาการประกอบอาชีพ อาชีพเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการออมที่แตกต่างกันกล่าวคือ กลุ่มคนที่มีอาชีพที่มั่นคงมีแนวโน้มที่จะออมเงินมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีอาชีพที่มั่นคง โดยปัจจัยทางด้านแหล่งที่มาของเงินได้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการออมของครัวเรือน ซึ่งศาลดอร์เป็นนักเศรษฐศาสตร์คนแรกที่ทำการศึกษาโดยแยกการออมออกเป็น 2 กลุ่ม คือการออมของนายทุนกับการออมของกรรมกรพบว่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้าย ของนายทุนมีค่าสูงกว่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของกรรมกร

2.4) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินใน

เขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนไม่ต่างกัน จะทำให้มีความต้องการในการจัดการการวางแผนทางการเงินที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยความเชื่อ ทศนคติ และ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มที่มีระดับรายได้สูงกว่า มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานด้านร่างกาย ด้านจิตใจและด้านทรัพย์สินเงินทอง มากกว่าบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 20,000 บาทขึ้นไปกับกลุ่ม ที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา วัลยานนท์ และ ศนินันท์ สุวรรณหงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการ วางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการออมและการลงทุน ด้วยวิธีฝากเงินกับสถาบันการเงิน ไม่เคยลงทุนในหลักทรัพย์ ระยะเวลาที่เลือกในการออมและการลงทุน คือ ระยะเวลาปานกลาง (1-5 ปี) มีสัดส่วนในการออมเงินและลงทุน 25.96 ของรายได้ ส่วนใหญ่ศึกษาเรื่องการลงทุนด้วย ตนเองมากที่สุด และมีวัตถุประสงค์หลักในการลงทุน คือ เพื่อเป็นหลักประกันทางการเงินของ ครอบครัว

2.5) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาต่างกัน ทำให้การจัดการการวางแผนทางการเงิน โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการจัดการการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขใจ น้ำผุด, อนุชนาฏ เจริญ-จิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์, 2557, หน้า 94 – 96 ระดับการศึกษาจะเป็นเครื่องกำหนดรายได้ของบุคคลผู้ที่สำเร็จปริญญาระดับสูงย่อมมีรายได้สูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำหรือผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา การศึกษาถือเป็นปัจจัยที่สามารถควบคุมได้ ในระดับหนึ่งควร จะศึกษาให้สูงไว้ เพราะจะได้นำไปสู่รายได้ที่ดีในอนาคตสำหรับผู้ที่ไม่มีโอกาสในการศึกษา แบบเต็มเวลา เพราะต้องทำงานหาเลี้ยงตนเองก็ควรหาเวลาว่างไปศึกษาเพิ่มเติมกับสถาบันการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ ศึกษาโดยไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน ซึ่งอาจต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษามากกว่าแต่ก็มีโอกาสสำเร็จ การศึกษาได้ และจะทำให้ได้รายได้ที่สูงขึ้นในอนาคต นอกจากนี้แล้วการ เลือกสาขาวิชาที่จะทำการศึกษา ก็มี ผลต่อรายได้ของแต่ละบุคคลเช่นกันใน ยุคที่มีความต้องการทางด้านการลงทุน การพัฒนาการสื่อสาร และ ความก้าวหน้าเทคโนโลยีที่มีมาก ผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีอื่น ๆ ตลอดจนงานด้านการบริหาร จะเป็นสิ่งที่มีความต้องการ ดังนั้นผู้ที่จบการศึกษาทางด้าน สาขาวิชานี้จึงมีโอกาสรายได้ดีกว่าผู้ที่จบการศึกษาในด้านอื่น ๆ อย่างไรก็ตามการเลือก สาขาวิชาที่จะศึกษานั้นจะขึ้นอยู่กับความนิยมในแต่ละยุคแต่ละสมัยด้วย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยความเชื่อ ทศนคติ และ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานแต่ละด้านไม่ต่างกัน

2.6) ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้การจัดการการวางแผนทางการเงินโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสด/หย่าร้าง สมรส ต่างมีความต้องการในการจัดการการวางแผนทางการเงินเหมือนกัน ซึ่งผลไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย แก้วสุมาลี (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยความเชื่อ ทศนคติ และ พฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุทำงานของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มที่มีสถานภาพสมรสมีคู่หรืออยู่ด้วยกัน และสถานภาพหม้าย หย่า หรือแยกกัน อยู่ มีการเตรียมตัวก่อนการเกษียณอายุการทำงานด้าน ร่างกาย ด้านจิตใจและด้านทรัพย์สินเงินทอง

มากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพ โสด และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพีใจ สุขสวัสดิ์, 2558, หน้า 14 – 15 ได้จากการศึกษาของ Thomas และ Ariel (2002) ที่พบว่า ครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันโดยที่ไม่ได้แต่งงาน จะมีการใช้จ่าย ด้านอาหารภายในบ้าน ที่อยู่อาศัยน้อยกว่าครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียว (Single Parent) แต่มากกว่าครอบครัวที่พ่อแม่แต่งงานกัน ในขณะที่ค่าใช้จ่าย ด้านสุขภาพในครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันโดยที่ไม่ได้แต่งงานจะน้อยกว่า ครอบครัวที่พ่อแม่แต่งงานกัน ส่วนค่าใช้จ่ายด้านการเดินทางพบว่า ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียว จะใช้จ่ายน้อยกว่าครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันโดยที่ไม่ได้แต่งงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการเป็นแนวทางต่อสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชน ในการปรับปรุง พัฒนาและสามารถออกผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย ให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่ต้องการการจัดการวางแผนทางการเงินได้ดังนี้ จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีการจัดการ การวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเนื่องไม่ต่างกัน แต่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินต่างกัน ดังนั้น สถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชน ควรจะมีการออกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับรายได้ของแต่ละบุคคล เช่น การออกผลิตภัณฑ์เงินฝากประจำสำหรับผู้มีรายได้น้อย ในอัตราดอกเบี้ย พิเศษ รวมถึงควรมีการพัฒนารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้มีการครอบคลุมแก่ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในของทุกกลุ่มรายได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการจัดการการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม ปัจจัยทางด้านทัศนคติ ปัจจัยทางด้านความเสี่ยง เพื่อให้สามารถพัฒนาแบบการจัดการการวางแผนทางการเงินให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
2. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้น จึงต้องมีการขยายขอบเขตด้านประชากรให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น ผู้ที่มีการจัดการการวางแผนทางการเงินในต่างจังหวัด เพื่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิด และได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กฤษฎา เสกตระกูล . (2553). สนุ ย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์ แห่ง ประเทศไทย. ค้นจาก www.set.or.th>set>article

กัญญารัตน์ วงษ์ชมภู. (2555).การเปรียบเทียบพฤติกรรมและการรูปแบบการออมของพนักงาน สถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัดอุดรธานี. การศึกษาอิสระ ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ฉัตรจงกล ตูยนิษกะ . (2552) . ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวหลังเกษียณของผู้สูงอายุใน จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ฉัตรชัย สิริเทวัญกุล. (2556). การจัดสรรสินทรัพย์ลงทุนที่เหมาะสมกับวัยเกษียณ. สถาบัน บัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์, สถาบันวิจัยเพื่อตลาดทุน

ชลธิชา อัครนิรันดร์. (2552). การออมเพื่อความมั่นคงยามสูงวัย . วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปะ ศ า ส ต ร์ มหาบัณฑิต ,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ญาดา วัลยานนท์ และ ศนินันท์ สุวรรณหงษ์. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทาง การเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของข้าราชการและลูกจ้างสังกัดสำนักงานเขตบาง ชื่อกรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศิลปากร

พัฒน์ ทองพิง. (2555). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษา เฉ พ ะ ค รุ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิจัยทุนอุดหนุนจาก วิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิต

พิจิตรา ก้องกิตติงาม. (2558). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบ ใหม่จาก จุฬาลงกรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาเคหะพัฒนาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

พิมพ์ใจ สุขสวัสดิ์. (2558). ทศนคติเกี่ยวกับเงินและประเภทการใช้จ่ายเงินของ ประชาชนใน เ ช ข ต กรุงเทพมหานคร. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันชัย แก้วสุมาลี. (2552). ความเชื่อกันคติ และพฤติกรรมเตรียมตัวก่อนการ เกษียณอายุการทำงาน ของบุคคลทำงานวัยผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษา อีสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศิรินุช อินละคร. (2559). การเงินบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน.(2557). ธนาคารแห่งประเทศไทย.ค้นจาก <http://www.1213.or.th>planningsteps>

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน . (2552). ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ค้นจาก <http://www.set.or.th>main>download>

สนทยา เขมวรัตน์ และ ดวงใจ เขมวรัตน์. (2552). การวางแผนทางการเงินของ นักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.วิจัยทุนอุดหนุนจากคณะ บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สนทยา เขมวรัตน์, ดวงใจ เขมวรัตน์, ธาณี คงเพ็ชร และ พรประภา แสงสินเจริญชัย. (2555).ความรู้และทัศนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล : กร ณี ศี ก ข า

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิจัยทุน สนับสนุนจากคณะบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560) . ค้นจาก www.nesdb.go.th>
ewt_dl_link

สุขใจ น้ำพุต, อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม และสมนึก วิวัฒน์. (2557). กลยุทธ์การบริหาร การเงิน .
พิมพ์ครั้งที่ 6 . กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุดารัตน์ พิมพ์รัตนกานต์. (2555). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ (1991)

เสาวนีย์ บุญเฉลิม. (2554). การวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุสำหรับ ข้าราชการ
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดลำปาง. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

อนงค์นาฏ ผ่านสถิน. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเตรียมตัวก่อนการเกษียณ ของ ข้าราชการครู
จังหวัดร้อยเอ็ด.วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล

Financial Services Academy. (2550). วางแผนการเงินและชีวิตให้มั่นคงและมั่นคง. ส.เอเชีย
เพรส (1989)